

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ὕπ' Ἀρ. 532 τῆς 27ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1966

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ Ι

Ὁ περί Κυρώσεως τῆς Συμβάσεως περί Διευθετήσεως Διαφορῶν μεταξύ Κρατῶν καὶ Πολιτῶν "Ἄλλων Κρατῶν ἐν σχέσει πρὸς ἐπενδύσεις Νόμος τοῦ 1966 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ Ἀρθρῷ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμὸς 64 τοῦ 1966

ΝΟΜΟΣ ΚΥΡΩΝ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΠΕΡΙ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΕΩΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΚΡΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΩΝ ἌΛΛΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΠΡΟΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Ἐπειδὴ ὑπὸ τῆς Διεθνoῦς Τραπεζῆς Ἀνασυγκροτήσεως καὶ Ἀνα- Προϊμιον.
πτύξεως προπαρασκευάσθη, ἐνεκρίθη καὶ κατετέθη εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὴν 18ην Μαρτίου 1965, Σύμβασις περί Διευθετήσεως Διαφορῶν μεταξύ Κρατῶν καὶ Πολιτῶν "Ἄλλων Κρατῶν ἐν σχέσει πρὸς Ἐπενδύσεις.

Καὶ ἐπειδὴ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπ' ἀριθμὸν 5331 καὶ ἡμερομηνίαν 20 Ἰανουαρίου 1966 ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ Κυπριακὴ Δημοκρατία προσχώρησεν εἰς τὴν ἐν λόγω Σύμβασιν καὶ ὑπογράφη ταύτην συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 67 ταύτης :

Διὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολούθως :

1. Ὁ παρὼν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περί Κυρώσεως τῆς Συμ- Συνοπτικός
βάσεως περί Διευθετήσεως Διαφορῶν μεταξύ Κρατῶν καὶ Πολιτῶν τίτλος.
"Ἄλλων Κρατῶν ἐν σχέσει πρὸς Ἐπενδύσεις Νόμος τοῦ 1966.

2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ ἀν- Ἐρμηνεία.
τίθετος ἔννοια-

«Σύμβασις» σημαίνει τὴν ὑπὸ τῆς Διεθνoῦς Τραπεζῆς Ἀνασυγκροτήσεως καὶ Ἀναπτύξεως καταρτισθεῖσαν κατὰ τὴν 18ην Μαρτίου 1965 Σύμβασιν περί Διευθετήσεως Διαφορῶν μεταξύ Κρατῶν καὶ Πολιτῶν "Ἄλλων Κρατῶν ἐν σχέσει πρὸς Ἐπενδύσεις.

3. Ἡ Σύμβασις, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον παρατίθεται εἰς τὸν Πί- Κύρωσις
νακα, καὶ ἡ εἰς αὐτὴν προσχώρησις τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας Συμβάσεως.
διὰ τοῦ παρόντος Νόμου κυροῦνται. Πίναξ.

Π Ι Ν Α Ξ

("Άρθρον 3.)

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΕΩΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΕΤΑΞΥ
ΚΡΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ
ΠΡΟΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Τά Συμβαλλόμενα Κράτη—

Ἐντιλαμβανόμενα τὴν ἀναγκαιότητα διεθνούς συνεργασίας δι' οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν σημασίαν ἰδιωτικῶν διεθνῶν ἐπενδύσεων ἐν αὐτῇ,

Ἐχοντα ὑπ' ὄψιν τὴν δυνατότητα ἐγέρσεως, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, διαφορῶν μεταξὺ Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ πολιτῶν ἄλλων Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐν σχέσει πρὸς τοιαύτας ἐπενδύσεις,

Ἀναγνωρίζοντα ὅτι ἐνῶ αἱ τοιαῦται διαφοραὶ θὰ ὑπέκειντο συνήθως εἰς ἐθνικὰς νομικὰς διαδικασίας, ἐν τούτοις διεθνεῖς μέθοδοι διευθετήσεως δυνατὸν νὰ εἶναι κατάλληλοι εἰς περιπτώσεις τινάς,

Ἀποδίδοντα ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν ὑπαρξιν διευκολύνσεων διὰ διεθνή συμβιβασμὸν ἢ διαιτησίαν, ὅπου τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη καὶ πολῖται ἄλλων Συμβαλλομένων Κρατῶν νὰ δύνανται, ἐάν ἐπιθυμῶσι, νὰ ὑποβάλλωσι τὰς τοιαύτας διαφοράς,

Ἐπιθυμοῦντα ὅπως δημιουργήσωσι τοιαύτας διευκολύνσεις ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Διεθνούς Τραπεζῆς Ἀνασυγκροτήσεως καὶ Ἀναπτύξεως,

Ἀναγνωρίζοντα ὅτι ἡ ἀμοιβαία συγκατάθεσις ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων Μερῶν ὅπως ὑποβάλλωσι τὰς τοιαύτας διαφοράς εἰς συμβιβασμὸν ἢ εἰς διαιτησίαν διὰ τῶν τοιούτων διευκολύνσεων ἀποτελεῖ δεσμευτικὴν συμφωνίαν ἢ ὅποια εἰδικῶς ἀπαιτεῖ ὅπως ταῦτα σεβασθῶσι δεόντως πᾶσαν σύστασιν συμβιβαστῶν καὶ ὅπως συμμόρφωθῶσι πρὸς πᾶσαν διαιτητικὴν ἀπόφασιν,

Δηλοῦντα ὅτι οὐδὲν Συμβαλλόμενον Κράτος θὰ θεωρηθῆ ὅτι διὰ τοῦ ἀπλοῦ γεγονότος τῆς ὑπ' αὐτοῦ κυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ ἐγκρίσεως τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως αὐτοῦ εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ ὑποβάλλῃ οἰανδήποτε συγκεκριμένην διαφορὰν εἰς συμβιβασμὸν ἢ διαιτησίαν,

Συμφώνησαν ὡς ἀκολούθως :

Κεφάλαιον I.—ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΕΝΤΡΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΝ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΠΡΟΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ
Μέρος 1.—ΙΔΡΥΣΙΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

"Άρθρον 1.

(1) Διὰ τοῦ παρόντος ἰδρύεται τὸ Διεθνὲς Κέντρον διὰ Διευθέτησιν Διαφορῶν ἐν σχέσει πρὸς Ἐπενδύσεις (ἐν τοῖς ἐφεξῆς καλούμενον «τὸ Κέντρον»).

(2) Σκοπὸς τοῦ Κέντρου θὰ εἶναι ὅπως παρέχῃ διευκολύνσεις διὰ συμβιβασμὸν καὶ διαιτησίαν ἐπὶ διαφορῶν ἐν σχέσει πρὸς ἐπενδύσεις μεταξὺ Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ πολιτῶν ἄλλων Συμβαλλομένων Κρατῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως.

"Άρθρον 2.

Ἡ ἔδρα τοῦ Κέντρου θὰ εἶναι εἰς τὸ κεντρικὸν γραφεῖον τῆς Διεθνούς Τραπεζῆς Ἀνασυγκροτήσεως καὶ Ἀναπτύξεως (ἐν τοῖς ἐφεξῆς καλουμένης «ἡ Τράπεζα»). Ἡ ἔδρα δυνατὸν νὰ μετακινηθῆ εἰς ἄλλον τόπον δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν του.

"Άρθρον 3.

Τὸ Κέντρον θὰ ἔχῃ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ Γραμματεῖαν καὶ θὰ τηρῆ Κατάλογον Συμβιβαστῶν καὶ Κατάλογον Διαιτητῶν.

Μέρος 2. ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

"Αρθρον 4.

(1) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θὰ ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς ἀντιπρόσωπου ἐκάστου Συμβαλλομένου Κράτους. Ἀντικαταστάτης δυνατὸν νὰ ἐνεργῇ ὡς ἀντιπρόσωπος ἐν περιπτώσει ἀπουσίας τοῦ κυρίου ἀντιπρόσωπου ἐκ συνεδρίας τινὸς ἢ ἀνικανότητός του ὅπως ἐνεργῇ.

(2) Ἐλλείψει διαφόρου διορισμοῦ, ἕκαστος ὑπὸ Συμβαλλομένου Κράτους διορισθεὶς διοικητῆς καὶ ἀναπληρωτῆς διοικητῆς τῆς Τραπεζῆς θὰ εἶναι ὡς ἐκ τοῦ ἀξιώματός των (ex-officio) ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐν λόγῳ Κράτους καὶ ὁ ἀναπληρωτῆς του, ἀντιστοίχως.

"Αρθρον 5.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Τραπεζῆς θὰ εἶναι ὡς ἐκ τοῦ ἀξιώματός του (ex-officio) Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς καλούμενος «ὁ Πρόεδρος») ἀλλὰ δὲν θὰ ἔχη δικαίωμα ψήφου. Διαρκούσης ἀπουσίας ἢ ἀνικανότητός του ὅπως ἐνεργῇ καὶ διαρκούσης οἰασδῆποτε χηρείας εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῆς Τραπεζῆς, ὁ ἐκάστοτε ἐνεργῶν ἀναπληρωτικῶς ὡς Πρόεδρος τῆς Τραπεζῆς θὰ ἐνεργῇ ὡς Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρον 6.

(1) Ἄνευ ἐπηρεασμοῦ τῶν ἐξουσιῶν καὶ ἀρμοδιοτήτων τὰς ὁποίας περιβάλλεται δυνάμει ἄλλων διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον—

- (α) θὰ ψηφίσῃ τοὺς διοικητικούς καὶ δημοσιονομικούς κανονισμοὺς τοῦ Κέντρου·
- (β) θὰ ψηφίσῃ τοὺς διαδικαστικούς θεσμοὺς διὰ τὴν ἔναρξιν συμβιβαστικῶν καὶ διαιτητικῶν διαδικασιῶν·
- (γ) θὰ ψηφίσῃ τοὺς διαδικαστικούς θεσμοὺς διὰ τὴν διεξαγωγὴν συμβιβαστικῆς καὶ διαιτητικῆς διαδικασίας (ἐν τοῖς ἐφεξῆς καλούμενος «οἱ Θεσμοὶ Συμβιβασμοῦ» καὶ «οἱ Θεσμοὶ Διαιτησίας»)·
- (δ) θὰ ἐγκρίνῃ διευθετήσεις μετὰ τῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν διοικητικῶν διευκολύνσεων καὶ ὑπηρεσιῶν τῆς Τραπεζῆς·
- (ε) θὰ καθορίσῃ τοὺς ὄρους ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ οἰουδήποτε Ἀναπληρωτοῦ Γενικοῦ Γραμματέως·
- (στ) θὰ ψηφίζῃ τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ἐσόδων καὶ δαπανῶν τοῦ Κέντρου·
- (ζ) θὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἐτήσιαν ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Κέντρου.

Αἱ ἀποφάσεις αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὰς ὑποπαραγράφους (α), (β), (γ) καὶ (στ) ἀνωτέρω θὰ λαμβάνωνται διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

(2) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἰδρῶσῃ τοιαύτας ἐπιτροπὰς οἷας θεωρεῖ ἀναγκαίας.

(3) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θὰ ἐνασκῇ ὡσαύτως τοιαύτας ἄλλας ἐξουσίας καὶ θὰ ἀσκῇ τοιαύτας ἄλλας ἀρμοδιότητας οἷας τοῦτο θὰ θεωρήσῃ ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

"Αρθρον 7.

(1) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θὰ συγκροτῇ ἐτήσιαν συνεδρίασιν καὶ τοιαύτας ἄλλας συνεδριάσεις οἷαι ἤθελον ἀποφασισθῆ ὑπ' αὐτοῦ, ἢ συγκληθῆ ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἢ συγκληθῆ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῇ αἰτήσῃ οὐχὶ ὀλιγωτέρων τῶν πέντε μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

(2) Ἐκαστον μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου θὰ ἔχη μίαν ψήφον καί, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως προβλέπηται ἐν τῇ παρουσίᾳ, ἅπαντα τὰ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου θέματα θὰ ἀποφασίζωνται διὰ πλειοψηφίας τῶν διδομένων ψήφων.

(3) Ἀπαρτίαν δι' οἰανδήποτε συνεδρίασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου συνιστᾶ ἡ πλειονότης τῶν μελῶν αὐτοῦ.

(4) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ καθιερώσῃ, διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν αὐτοῦ, σύστημα δυνάμει τοῦ ὁποίου ὁ Πρόεδρος θὰ δύναται νὰ ζητήσῃ ψηφοφορίαν τοῦ Συμβουλίου ἄνευ συγκλήσεως συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου. Ἡ ψηφοφορία θὰ θεωρῆται ἔγκυρος μόνον ἔάν ἡ πλειονότης τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ψηφίσῃ ἐντὸς τῆς χρονικῆς προθεσμίας ἡ ὁποία θὰ καθορισθῇ ὑπὸ τοῦ ρηθέντος συστήματος.

Ἄρθρον 8.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ὁ Πρόεδρος θὰ ὑπηρετῶσιν ἄνευ ἀμοιβῆς ἐκ τοῦ Κέντρου.

Μέρος 3.—Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Ἄρθρον 9.

Ἡ Γραμματεία θὰ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ἑνὸς ἢ πλείονων Ἀναπληρωτῶν Γενικῶν Γραμματέων καὶ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 10.

(1) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καὶ πᾶς Ἀναπληρωτῆς Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν αὐτοῦ, κατόπιν προτάσεως τοῦ Προέδρου, διὰ θητεῖαν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ ἔξι ἔτη, θὰ εἶναι δὲ ἐπανεκλέξιμοι. Ἀφοῦ συμβουλευθῇ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ Πρόεδρος θὰ προτείνῃ ἓνα ἢ πλείονας ὑποψηφίους δι' ἕκαστον τοιοῦτο ἀξίωμα.

(2) Τὰ ἀξιώματα Γενικοῦ Γραμματέως καὶ Ἀναπληρωτοῦ Γενικοῦ Γραμματέως θὰ εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὴν ἀσκήσιν οἰασδήποτε πολιτικῆς ἀρμοδιότητος. Οὔτε ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς οὔτε οἰοσδήποτε Ἀναπληρωτῆς Γενικὸς Γραμματεὺς δύναται νὰ ἔχῃ οἰανδήποτε ἄλλην ἀπασχόλησιν ἢ νὰ ἀσχοληθῇ εἰς οἰοσδήποτε ἄλλο ἐπάγγελμα εἰμὴ μόνον τῇ ἐγκρίσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

(3) Διαρκούσης τῆς ἀπουσίας τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἢ ἀνικανότητός του ὅπως ἐνεργῇ καὶ διαρκούσης οἰασδήποτε χηρείας εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ὁ Ἀναπληρωτῆς Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ ἐνεργῇ ἀναπληρωτικῶς ὡς Γενικὸς Γραμματεὺς. Ἐάν ὑπάρξωσιν Ἀναπληρωταὶ Γενικοὶ Γραμματεῖς πλείονες τοῦ ἑνός, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θὰ καθορίσῃ ἐκ τῶν προτέρων τὴν τάξιν κατὰ τὴν ὁποίαν οὗτοι θὰ ἐνεργῶσιν ἀναπληρωτικῶς εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

Ἄρθρον 11.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ εἶναι ὁ νομικὸς ἐκπρόσωπος καὶ ὁ κύριος ἀξιώματοῦχος τοῦ Κέντρου καὶ θὰ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν διοίκησιν του, περιλαμβανομένου τοῦ διορισμοῦ προσωπικοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ψηφιζομένους κανονισμοὺς. Οὗτος θὰ ἀσκήῃ τὰς ἀρμοδιότητας Πρωτοκολλητοῦ καὶ θὰ ἔχῃ τὴν ἐξουσίαν νὰ κυροῖ τὴν αὐθεντικότητα διαιτητικῶν ἀποφάσεων ἐκδιδομένων συμφώνως πρὸς τὴν παρούσαν Σύμβασιν καὶ νὰ πιστοποιῇ ἀντίγραφα τούτων.

Μέρος 4.—ΟΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ

Ἄρθρον 12.

Ὁ Κατάλογος Συμβιβαστῶν καὶ ὁ Κατάλογος Διαιτητῶν θὰ περιλαμβάνωσιν ἀμφότεροι προσοντοῦχα πρόσωπα, ὑιοριζόμενα ὡς προβλέπεται κατωτέρω, τὰ ὁποία εἶναι πρόθυμα ὅπως ὑπηρετήσωσιν.

Ἄρθρον 13.

(1) Ἐκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος δύναται νὰ διορίσῃ εἰς ἕκαστον Κατάλογον τέσσαρα πρόσωπα τὰ ὁποία δύναται, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀπαραίτητον, νὰ εἶναι πολῖται αὐτοῦ.

(2) Ὁ Πρόεδρος διαταίει νά διορίση δέκα πρόσωπα εἰς ἕκαστον Κατάλογον. Γά οὕτω διοριζόμενα εἰς Κατάλογοί τινα πρόσωπα δέον νά εἶναι διαφόρου ἰθαγενείας ἕκαστον.

Ἄρθρον 14.

(1) Πρόσωπα διοριζόμενα εἰς τοὺς Καταλόγους πρὸς ὑπηρεσίαν δέον νά εἶναι πρόσωπα ὑψηλοῦ ἠθικοῦ χαρακτήρος καὶ ἐγνωσμένης ἰκανότητος εἰς τὸν νομικόν, τὸν ἐμπορικόν, τὸν βιομηχανικόν ἢ τὸν οἰκονομικόν τομέα, ἐπὶ τῶν ὁποίων δύναται τις νά θασισθῆ ὅτι θά ἀσκῶσιν ἀνεξάρτητον κρίσιν. Ἰκανότης εἰς τὸν νομικόν τομέα θά εἶναι ἰδιαιτέρας σπουδαιότητος εἰς τὴν περίπτωσιν προσώπων ἐπὶ τοῦ Καταλόγου Διαιτητῶν.

(2) Κατὰ τὸν ὕπ' αὐτοῦ διορισμὸν προσώπων εἰς τοὺς Καταλόγους πρὸς ὑπηρεσίαν, ὁ Πρόεδρος θά λάθῃ ἐπιπροσθέτως δεόντως ὕπ' ὅψιν τὴν σπουδαιότητα τῆς διασφαλίσεως τῆς ἐπὶ τῶν Καταλόγων ἀντιπροσωπεύσεως τῶν κυρίων νομικῶν συστημάτων τῆς ὑψηλίου καὶ τῶν κυρίων τύπων οἰκονομικῆς δραστηριότητος.

Ἄρθρον 15.

(1) Τὰ εἰς τοὺς Καταλόγους περιλαμβανόμενα πρόσωπα θά ὑπηρετῶσι δι' ἀνανεωσίμους περιόδους ἕξ ἐτῶν.

(2) Ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ παραιτήσεως προσώπου περιλαμβανομένου εἰς Κατάλογόν τινα, ἢ ἀρχῆ ἢ ὁποία διώρισε τὸ ἐν λόγω πρόσωπον θά ἔχῃ τὸ δικαίωμα νά διορίση ἄλλο πρόσωπον ὅπως ὑπηρετήσῃ διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς θητείας τοῦ ἀποθανόντος ἢ παραιτηθέντος προσώπου.

(3) Τὰ εἰς τοὺς Καταλόγους περιλαμβανόμενα πρόσωπα θά ἐξακολουθῶσι νά ἀσκῶσι τὸ λειτούργημα αὐτῶν μέχρις ὅτου διορισθῶσιν οἱ διάδοχοί των.

Ἄρθρον 16.

(1) Ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον δύναται νά περιλαμβάνηται εἰς ἀμφοτέρους τοὺς Καταλόγους.

(2) Ἐὰν πρόσωπόν τι διορισθῆ εἰς τὸν αὐτὸν Κατάλογον, πρὸς ὑπηρεσίαν, ὑπὸ Συμβαλλομένων Κρατῶν πλειόνων τοῦ ἑνός, ἢ ὕφ' ἑνός ἢ πλειόνων Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ τοῦ Προέδρου, τὸ πρόσωπον τοῦτο θά θεωρηθῆ ὅτι διωρίσθη ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ἢ ὁποία πρώτη τὸ διώρισε, ἢ, ἐὰν μία τοιαύτη ἀρχὴ εἶναι τὸ Κράτος τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον τοῦτο εἶναι πολίτης, ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου.

(3) Ἄπαντες οἱ διορισμοὶ θά κοινοποιῶνται εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα καὶ θά λαμβάνωσιν ἰσχὺν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κατὰ τὴν ὁποίαν λαμβάνεται ἢ κοινοποιήσῃς.

Μέρος 5.—ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Ἄρθρον 17.

Ἐὰν αἱ δαπάναι τοῦ Κέντρου δὲν δύναται νά καλυφθῶσιν ἐκ τῶν δικαιωμάτων διὰ τὴν χρῆσιν τῶν διευκολύνσεών του ἢ ἐξ ἄλλων εἰσπράξεων, ἢ διαφορά θά θαρῶνῃ τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη τὰ ὁποία εἶναι Μέλη τῆς Τραπεζῆς κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀντιστοίχων συνδρομῶν των εἰς τὸ κατατεθειμένον κεφάλαιον τῆς Τραπεζῆς καὶ ὑπὸ Συμβαλλομένων Κρατῶν τὰ ὁποία δὲν εἶναι Μέλη τῆς Τραπεζῆς συμφώνως πρὸς κανόνας ψηφιζομένους ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Μέρος 6.—ΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ, ΑΣΥΛΙΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΜΙΑ

Ἄρθρον 18.

Τὸ Κέντρον θά ἔχῃ πλήρη νομικὴν προσωπικότητα. Ἡ νομικὴ ἰκανότης τοῦ Κέντρου θά περιλαμβάνῃ τὴν ἰκανότητα

(α) τοῦ συμβάλλεσθαι·

(β) τοῦ ἀποκτᾶν καὶ ἐκποιεῖν κινητὴν καὶ ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν·

(γ) τοῦ προβαίνειν εἰς διαδικαστικὰς ἐνεργείας.

Άρθρον 19.

Διὰ τὰ δύνανται νὰ ἐκπληροῖ τὰς ἀρμοδιότητάς του, τὸ Κέντρον θὰ ἀπολαύη εἰς τὰ ἐδάφη ἐκάστου Συμβαλλομένου Κράτους τῶν ἐν τῷ παρόντι Μέρει διαλαμβανομένων ἀσυλιῶν καὶ προνομίων.

Άρθρον 20.

Τὸ Κέντρον, ἢ ἰδιοκτησία καὶ τὰ περιουσιακὰ αὐτοῦ στοιχεῖα θὰ ἀπολαύουν ἀσυλίας ἐκ παντὸς ἐνδίκου μέτρου ἐκτὸς ὅταν τὸ Κέντρον παραιτῆται τῆς ἀσυλίας ταύτης.

Άρθρον 21.

Ὁ Πρόεδρος, τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, πρόσωπα ἐνεργοῦντα ὡς συμβιβασταὶ ἢ διαιτηταὶ ἢ μέλη Ἐπιτροπῆς διορισθείσης δυνάμει τῆς παραγράφου (3) τοῦ Ἄρθρου 52 καὶ οἱ ἀξιωματοῦχοι καὶ ὑπάλληλοι τῆς Γραμματείας—

- (α) θὰ ἀπολαύουν ἀσυλίας ἐξ ἐνδίκων μέτρων σχετικῶς πρὸς πράξεις διενεργηθείσας ὑπ' αὐτῶν ἐν τῇ ἀσκῆσει τῶν ἀρμοδιοτήτων τῶν, ἐκτὸς ὅταν τὸ Κέντρον παραιτῆται τῆς ἀσυλίας ταύτης·
- (β) μὴ ὄντες πολῖται τῆς χώρας, θὰ ἀπολαύουν τῶν αὐτῶν ἀσυλιῶν ἐκ μεταναστευτικῶν περιορισμῶν, ἐξ ἀπαιτήσεων ἐγγραφῆς ἀλλοδαπῶν καὶ ἐξ ὑποχρεώσεων στρατιωτικῆς θητείας, τῶν αὐτῶν διευκολύνσεων ὡς πρὸς περιορισμοὺς εἰσαγωγῆς συναλλάγματος καὶ τῆς αὐτῆς μεταχειρίσεως ὡς πρὸς ταξιδιωτικὰς διευκολύνσεις ὡς αἱ παρεχόμεναι ὑπὸ Συμβαλλομένων Κρατῶν εἰς τοὺς ἀναλόγου βαθμοῦ ἀντιπροσώπους, ἀξιωματούχους καὶ ὑπαλλήλους ἄλλων Συμβαλλομένων Κρατῶν.

Άρθρον 22.

Αἱ διατάξεις τοῦ Ἄρθρου 21 θὰ ἐφαρμόζονται εἰς πρόσωπα ἐμφανιζόμενα εἰς διαδικασίας δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως ὡς διάδικοι, ἀντιπρόσωποι, σύμβουλοι, δικηγόροι, μάρτυρες ἢ ἐμπειρογνώμονες, νοουμένου ὅτι ἡ ὑποπαραγράφος (β) αὐτοῦ θὰ ἐφαρμόζηται μόνον ἐν σχέσει πρὸς τὴν μετάβασιν τῶν εἰς τὸν τόπον καὶ ἐκ τοῦ τόπου ὅπου διεξάγεται ἡ διαδικασία καὶ τὴν ἐν αὐτῷ παραμονὴν τῶν.

Άρθρον 23.

(1) Τὰ ἀρχεῖα τοῦ Κέντρου θὰ εἶναι ἀπαραβίαστα, ὅπουδῆποτε ταῦτα εὐρίσκονται.

(2) Ὡς πρὸς τὰς ἐπισημοὺς αὐτοῦ ἐπικοινωνίας, θὰ παρέχεται εἰς τὸ Κέντρον παρ' ἐκάστου Συμβαλλομένου Κράτους μεταχειρίσις οὐχὶ ὀλιγώτερον εὐμενῆς τῆς εἰς ἄλλους διεθνεῖς ὀργανισμοὺς παρεχομένης.

Άρθρον 24.

(1) Τὸ Κέντρον, τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα, ἢ ἰδιοκτησία καὶ τὸ εἰσόδημα αὐτοῦ καὶ αἱ ἐργασίαι καὶ δοσοληψίαι αὐτοῦ αἱ ὅποιαι ἐξουσιοδοτοῦνται ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ ἐξαιρῶνται πάσης φορολογίας καὶ τελωνειακῶν δασμῶν. Τὸ Κέντρον θὰ ἐξαιρῆται ὡσαύτως τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς εἰσπραξιν ἢ καταβολὴν οἰωνδῆποτε φόρων ἢ τελωνειακῶν δασμῶν.

(2) Πλὴν εἰς τὴν περίπτωσιν πολιτῶν τῆς χώρας, οὐδεὶς φόρος θὰ ἐπιβάλληται ἐπὶ ἢ λόγῳ ἐπιδομάτων διὰ δαπάνας, καταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Κέντρου εἰς τὸν Πρόεδρον ἢ εἰς μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἢ ἐπὶ ἢ λόγῳ μισθῶν, ἐπιδομάτων διὰ δαπάνας, ἢ ἄλλων ἀπολαθῶν καταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Κέντρου εἰς ἀξιωματούχους ἢ ὑπαλλήλους τῆς Γραμματείας.

(3) Οὐδεὶς φόρος θὰ ἐπιβάλληται ἐπὶ ἢ λόγῳ δικαιωμάτων ἢ ἐπιδομάτων διὰ δαπάνας, εἰσπραττομένων ὑπὸ προσώπων ἐνεργοῦντων ὡς συμβιβασταὶ, ἢ διαιτηταὶ, ἢ μέλη Ἐπιτροπῆς διορισθείσης δυνάμει τῆς παραγράφου (3) τοῦ Ἄρθρου 52, εἰς διαδικασίας δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἐὰν ἡ μόνη θάσις δικαιοδοσίας διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ τοιοῦτου φόρου εἶναι ἡ θέσις τοῦ Κέντρου ἢ τοῦ τόπου ὅπου διεξάγεται ἡ διαδικασία ἢ τοῦ τόπου ὅπου καταβάλλονται τὰ τοιαῦτα δικαιώματα ἢ ἐπιδόματα.

Κεφάλαιον ΙΙ.—ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

"Άρθρον 25.

(1) Ἡ δικαιοδοσία τοῦ Κέντρου θά καλύπτῃ πᾶσαν ἐξ ἐπενδύσεώς τινος ἀμέσως ἐγειρομένην νομικὴν διαφορὰν μεταξὺ Συμβαλλομένου Κράτους (ἢ οἰοῦνδῆποτε συστατικοῦ τμήματος ἢ πράκτορος Συμβαλλομένου Κράτους ὑποδεικνυμένου εἰς τὸ Κέντρον ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Κράτους) καὶ πολίτου ἄλλου Συμβαλλομένου Κράτους, τὴν ὁποῖαν οἱ διάδικοι συγκατατίθενται ἐγγράφως ὅπως ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Κέντρον. Ἐφοῦ οἱ διάδικοι δώσωσι τὴν συγκατάθεσίν των, οὐδεὶς διάδικος θά δύναται νὰ ἀποσύρῃ μονομερῶς τὴν συγκατάθεσίν του.

(2) «Πολίτης ἄλλου Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνει—

- (α) πᾶν φυσικὸν πρόσωπον τὸ ὁποῖον εἶχε τὴν ἰθαγένειαν Συμβαλλομένου Κράτους ἄλλου ἢ τοῦ διαδίκου Κράτους κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν κατὰ τὴν ὁποῖαν οἱ διάδικοι συγκατετέθησαν ὅπως ὑποβάλωσι τὴν περὶ ἧς ἡ ἀντιδικία διαφορὰν εἰς συμβιβασμὸν ἢ διαιτησίαν ὡς ἐπίσης καὶ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν κατὰ τὴν ὁποῖαν ἡ αἴτησις ἐπρωτοκολλήθη συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον (3) τοῦ "Άρθρου 28 ἢ τὴν παράγραφον (3) τοῦ "Άρθρου 36, ἀλλὰ δὲν περιλαμβάνει οἰονδήποτε πρόσωπον τὸ ὁποῖον καθ' οἰονδήποτε τῶν ἡμερομηνιῶν τούτων εἶχεν ὡσαύτως τὴν ἰθαγένειαν τοῦ διαδίκου Συμβαλλομένου Κράτους· καὶ
- (β) πᾶν νομικὸν πρόσωπον τὸ ὁποῖον εἶχε τὴν ἰθαγένειαν Συμβαλλομένου Κράτους ἄλλου ἢ τοῦ διαδίκου Κράτους κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν κατὰ τὴν ὁποῖαν οἱ διάδικοι συγκατετέθησαν ὅπως ὑποβάλωσι τὴν περὶ ἧς ἡ ἀντιδικία διαφορὰν εἰς συμβιβασμὸν ἢ διαιτησίαν καὶ πᾶν νομικὸν πρόσωπον τὸ ὁποῖον εἶχε τὴν ἰθαγένειαν τοῦ διαδίκου Συμβαλλομένου Κράτους κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἐκείνην καὶ τὸ ὁποῖον, λόγῳ ξένου ἐλέγχου, οἱ διάδικοι συνεφώνησαν ὅπως θεωρηθῆ ὡς ἔχον τὴν ἰθαγένειαν ἄλλου Συμβαλλομένου Κράτους διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως.

(3) Διὰ συγκατάθεσιν ὑπὸ συστατικοῦ τμήματος ἢ πράκτορος Συμβαλλομένου Κράτους ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τοῦ ἐν λόγῳ Κράτους, ἐκτὸς ἐὰν τοῦτο πληροφορήσῃ τὸ Κέντρον ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται τοιαύτη ἔγκρισις.

(4) Πᾶν Συμβαλλόμενον Κράτος δύναται, κατὰ τὸν χρόνον τῆς κυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ ἐγκρίσεως τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ καθ' οἰονδήποτε μεταγενέστερον χρόνον, νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸ Κέντρον τὴν κατηγορίαν ἢ κατηγορίας διαφορῶν τῶν ὁποίων θά ἐξήταξε ἢ δὲν θά ἐξήταξε τὸ ἐνδεχόμενον ὑποβολῆς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Κέντρου. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θά διαβιβάσῃ ἀμέσως τὴν τοιαύτην κοινοποίησιν εἰς ἅπαντα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη. Ἡ τοιαύτη κοινοποίησις δὲν θά συνιστᾷ τὴν ὑπὸ τῆς παραγράφου (1) ἀπαιτούμενην συγκατάθεσιν.

"Άρθρον 26.

Ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως δηλωθῆ, ἡ συγκατάθεσις τῶν διαδίκων εἰς διαιτησίαν δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως θά θεωρηθῆ ὡς συγκατάθεσις εἰς τὴν τοιαύτην διαιτησίαν ἀποκλειομένης πάσης ἄλλης ὁδοῦ πρὸς ἰκανοποίησιν. Συμβαλλόμενον Κράτος δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἐξάντλησιν τοπικῶν διοικητικῶν ἢ δικαστικῶν μέτρων ὡς ὄρον τῆς συγκαταθέσεώς του εἰς διαιτησίαν δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως.

"Άρθρον 27.

(1) Οὐδὲν Συμβαλλόμενον Κράτος θά δώσῃ διπλωματικὴν προστασίαν ἢ θά ἐγείρῃ διεθνή ἀξίωσιν ὡς πρὸς διαφορὰν τὴν ὁποῖαν εἰς τῶν πολιτῶν του καὶ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος θά ἔχωσι συγκατατεθῆ νὰ ὑποβάλωσιν ἢ θά ἔχωσιν ὑποβάλει εἰς διαιτησίαν δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἐκτὸς ἐὰν τὸ ἕτερον τοῦτο Συμβαλλόμενον Κράτος θά ἔχη παραλείψει νὰ σεβασθῆ τὴν ἐπὶ τῆς τοιαύτης διαφορᾶς ἐκδοθεῖσαν διαιτητικὴν ἀπόφασιν καὶ νὰ συμμορφωθῆ πρὸς ταύτην.

(2) Διὰ τούτους σκοπούς τῆς παραγράφου (1), διπλωματική προστασία δὲν περιλαμβάνει ἀνεπισημένους διπλωματικὰς ἐπικοινωνίας πρὸς τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τῆς διευκολύνσεως διευθετήσεως τῆς διαφορᾶς.

Κεφάλαιον ΙΙΙ.-ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ

Μέρος 1.-ΑΙΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΝ

Ἄρθρον 28.

(1) Πᾶν Συμβαλλόμενον Κράτος ἢ πᾶς πολίτης Συμβαλλομένου Κράτους ἐπιθυμῶν νὰ προβῇ εἰς ἔναρξιν διαδικασίας συμβιβασμοῦ θὰ ἀπευθύνῃ ἔγγραφον ἐπὶ τούτῳ αἰτήσιν εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα ὅστις θὰ ἀποστείλῃ ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως εἰς τὸν ἕτερον διάδικον.

(2) Ἡ αἴτησις θὰ περιλαμβάνῃ πληροφορίας ἀφορώσας εἰς τὰ ἐπίδικα θέματα, τὴν ταυτότητα τῶν ἀντιδίκων καὶ τὴν συγκατάθεσιν τῶν εἰς συμβιβασμὸν συμφώνως πρὸς τοὺς διαδικαστικοὺς θεσμοὺς διὰ τὴν ἔναρξιν συμβιβαστικῆς καὶ διαιτητικῆς διαδικασίας.

(3) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ πρωτοκολλήσῃ τὴν αἴτησιν ἐκτὸς ἐὰν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν αὐτῇ παρεχομένων εὐρηθῇ ὅτι ἡ διαφορὰ εἶναι προφανῶς ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Κέντρου. Οὗτος θὰ κοινοποιήσῃ πάραυτα εἰς τοὺς διαδίκους τὴν πρωτοκόλλησιν τῆς αἰτήσεως ἢ τὴν ἄρνησίν του ὅπως πρωτοκολλήσῃ τὴν αἴτησιν.

Μέρος 2.-ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἄρθρον 29.

(1) Ἡ Συμβιβαστικὴ Ἐπιτροπὴ (ἐν τοῖς ἐφεξῆς καλουμένη «Ἡ Ἐπιτροπὴ») θὰ συσταθῇ τὸ ἔνωρίτερον δυνατόν μετὰ τὴν πρωτοκόλλησιν αἰτήσεως συμφώνως πρὸς τὸ Ἄρθρον 28.

(2) (α) Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς μόνου συμβιβαστοῦ ἢ οἰουδὴποτε περιττοῦ ἀριθμοῦ συμβιβαστῶν διοριζομένων ὡς θὰ συμφωνήσωσιν οἱ διάδικοι.

(β) Ὅταν οἱ διάδικοι δὲν συμφωνῶσιν ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συμβιβαστῶν καὶ τῆς μεθόδου τοῦ διορισμοῦ τῶν, ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἀπαρτίζεται ἐκ τριῶν συμβιβαστῶν, ἑνὸς συμβιβαστοῦ διοριζομένου ὑφ' ἑκάστου διαδίκου καὶ τοῦ τρίτου, ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς, διοριζομένου ἐκ συμφώνου ὑπὸ τῶν διαδίκων.

Ἄρθρον 30.

Ἐὰν ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἔχῃ συσταθῇ ἐντὸς 90 ἡμερῶν ἀφ' ὅτου ἡ κοινοποίησις τῆς πρωτοκολλήσεως τῆς αἰτήσεως ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον (3) τοῦ Ἄρθρου 28 ἢ ἐντὸς τοιαύτης ἄλλης περιόδου οἷα ἤθελε συμφωνηθῇ ὑπὸ τῶν διαδίκων, ὁ πρόεδρος θὰ διορίσῃ τὸν συμβιβαστὴν ἢ τοὺς συμβιβαστάς οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουσιν εἰσέτι διορισθῇ, τῇ αἰτήσῃ οἰουδήποτε τῶν διαδίκων καὶ ἀφοῦ συμβουλευθῇ ἀμφοτέρους τοὺς διαδίκους ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν.

Ἄρθρον 31.

(1) Συμβιβασταὶ δυνατόν νὰ διορισθῶσι καὶ ἐκτὸς τοῦ Καταλόγου Συμβιβαστῶν, ἐκτὸς εἰς τὴν περίπτωσιν διορισμῶν ὑπὸ τοῦ προέδρου δυνάμει τοῦ Ἄρθρου 30.

(2) Συμβιβασταὶ διοριζόμενοι ἐκτὸς τοῦ Καταλόγου Συμβιβαστῶν δεόν νὰ ἔχωσι τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ (1) τοῦ Ἄρθρου 14 ἀναφερόμενα προσόντα.

Μέρος 3.-ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Ἄρθρον 32.

(1) Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ εἶναι ὁ κριτὴς τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῆς.

(2) Πᾶσα ἔνστασις ὑπὸ διαδίκου ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ περὶ ἧς πρόκειται διαφορὰ δὲν ἐμπίπτει ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Κέντρου ἢ ὅτι δι' ἄλλους λόγους δὲν ἐμπίπτει ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Ἐπιτροπῆς, θὰ κρίνηται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ὅποια θὰ ἀποφασίζῃ ἐὰν θὰ ἐπιληφθῇ ταύτης ὡς προκαταρκτικοῦ θέματος ἢ θὰ ἐνώσῃ ταύτην μετὰ τῶν θεμάτων τῆς διαφορᾶς.

"Άρθρον 33.

Πάσα συμβιβαστική διαδικασία θά διεξάγεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Μέρους καί, ἐκτὸς ἐὰν οἱ διάδικοι ἄλλως συμφωνήσωσι, συμφώνως πρὸς τοὺς Θεσμούς Συμβιβασμοῦ τοὺς ἰσχύοντας κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ διάδικοι συγκατετέθησαν εἰς συμβιβασμόν. Ἐὰν ἐγερθῆ ὀιονδήποτε ζήτημα διαδικασίας τὸ ὁποῖον δὲν καλύπτεται ὑπὸ τοῦ παρόντος Μέρους ἢ ὑπὸ τῶν Θεσμῶν Συμβιβασμοῦ ἢ ὑφ' οἰωνδήποτε θεσμῶν συμφωνηθέντων ὑπὸ τῶν διαδίκων, ἢ Ἐπιτροπῇ θά ἀποφανθῆ ἐπὶ τοῦ θέματος.

"Άρθρον 34.

(1) Θά ἀποτελῆ καθῆκον τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ ἀποσαφηνίσῃ τὰ μεταξὺ τῶν διαδίκων ἐπίδικα θέματα καὶ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐπίτευξιν συμβιβασμοῦ μεταξὺ αὐτῶν ἐπὶ ἀμοιβαίως ἀποδεκτῶν ὄρων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται καθ' οἰονδήποτε στάδιον τῆς διαδικασίας καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ συστήσῃ εἰς τοὺς διαδίκους ὄρους διευθετήσεως τῆς διαφορᾶς. Οἱ διάδικοι θά συνεργασθῶσι καλῆ τῇ πίστει μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ τὴν καταστήσωσιν ἰκανὴν νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ἀρμοδιότητάς της καὶ θά δώσωσι τὴν σοβαρωτέραν προσοχὴν των εἰς τὰς συστάσεις της.

(2) Ἐὰν οἱ διάδικοι καταλήξωσιν εἰς συμφωνίαν, ἢ Ἐπιτροπῇ θά συντάξῃ ἔκθεσιν σημειοῦσαν τὰ ἐπίδικα θέματα καὶ ἀναφέρουσιν ὅτι οἱ διάδικοι κατέληξαν εἰς συμφωνίαν. Ἐὰν καθ' οἰονδήποτε στάδιον τῆς διαδικασίας φανῆ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ὅτι δὲν ὑπάρχει πιθανότης συμβιβασμοῦ μεταξὺ τῶν διαδίκων, αὕτη θά θέσῃ τέρμα εἰς τὴν διαδικασίαν καὶ θά συντάξῃ ἔκθεσιν σημειοῦσαν τὴν ὑποβολὴν τῆς διαφορᾶς καὶ ἀναφέρουσιν τὴν ἀποτυχίαν τῶν διαδίκων νὰ καταλήξωσιν εἰς συμφωνίαν. Ἐὰν εἰς τῶν διαδίκων παραλειψῇ νὰ ἐμφανισθῆ ἢ νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν διαδικασίαν, ἢ Ἐπιτροπῇ θά θέσῃ τέρμα εἰς τὴν διαδικασίαν καὶ θά συντάξῃ ἔκθεσιν σημειοῦσαν τὴν παράλειψιν τοῦ ἐν λόγῳ διαδίκου νὰ ἐμφανισθῆ ἢ συμμετάσχῃ.

"Άρθρον 35.

Ἐκτὸς ἐὰν οἱ διάδικοι ἄλλως συμφωνήσωσιν, οὐδεὶς τῶν διαδίκων εἰς συμβιβαστικὴν διαδικασίαν θά δικαιούται ὅπως εἰς οἰανδήποτε ἑτέραν διαδικασίαν, ἐνώπιον διαιτητῶν ἢ ἐν δικαστηρίῳ ἢ ἄλλως, ἐπικαλεσθῆ οἰασδήποτε ἀπόψεις ἐκφρασθείσας, ἢ δηλώσεις ἢ παραδοχὰς ἢ προσφορὰς πρὸς συμβιβασμόν γενομένας ὑπὸ τοῦ ἑτέρου διαδίκου εἰς τὴν συμβιβαστικὴν διαδικασίαν ἢ τὴν ἔκθεσιν ἢ οἰασδήποτε συστάσεις γενομένας ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ νὰ στηριχθῆ ἐφ' οἰασδήποτε τούτων.

Κεφάλαιον IV.—ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

Μέρος 1.—ΑΙΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΝ

"Άρθρον 36.

(1) Πᾶν Συμβαλλόμενον Κράτος ἢ πᾶς πολίτης Συμβαλλομένου Κράτους ἐπιθυμῶν νὰ προβῆ εἰς ἑναρξιν διαδικασίας διαιτησίας θά ἀπευθύνῃ ἔγγραφον ἐπὶ τούτῳ αἴτησιν εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα ὅστις θά ἀποστείλῃ ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως εἰς τὸν ἕτερον διάδικον.

(2) Ἡ αἴτησις θά περιλαμβάνῃ πληροφορίας ἀφορώσας εἰς τὰ ἐπίδικα θέματα, τὴν ταυτότητα τῶν ἀντιδίκων καὶ τὴν συγκατάθεσιν των εἰς διαιτησίαν συμφώνως πρὸς τοὺς διαδικαστικούς θεσμούς διὰ τὴν ἑναρξιν συμβιβαστικῆς καὶ διαιτητικῆς διαδικασίας.

(3) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θά πρωτοκολλήσῃ τὴν αἴτησιν ἐκτὸς ἐὰν ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ἐν αὐτῇ παρεχομένων πληροφοριῶν εὕρῃ ὅτι ἡ διαφορά εἶναι προφανῶς ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Κέντρου. Οὗτος θά κοινοποιήσῃ πάραυτα εἰς τοὺς διαδίκους τὴν πρωτοκόλλησιν τῆς αἰτήσεως ἢ τὴν ἀρυσίν του ὅπως πρωτοκολλήσῃ τὴν αἴτησιν.

Μέρος 2.—ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

"Άρθρον 37.

(1) Τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον (ἐν τοῖς ἐφεξῆς καλούμενον «τὸ Δικαστήριον») θὰ συσταθῆ τὸ ἐνωρίτερον δυνατὸν μετὰ τὴν πρωτοκόλλησιν αἰτήσεως συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 36.

(2) (α) Τὸ Δικαστήριον θὰ ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς μόνου διαιτητοῦ ἢ οἰουδήποτε περιττοῦ ἀριθμοῦ διαιτητῶν διοριζομένων ὡς θὰ συμφωνήσωσιν οἱ διάδικοι.

(β) "Όταν οἱ διάδικοι δὲν συμφωνῶσιν ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διαιτητῶν καὶ τῆς μεθόδου τοῦ διορισμοῦ των, τὸ Δικαστήριον θὰ ἀπαρτίζεται ἐκ τριῶν διαιτητῶν, ἑνὸς διαιτητοῦ διοριζομένου ὑφ' ἑκάστου διαδίκου καὶ τοῦ τρίτου, ὃ ὁποῖος θὰ εἶναι ὁ πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου, διοριζομένου ἐκ συμφώνου ὑπὸ τῶν διαδίκων.

"Άρθρον 38.

Ἐὰν τὸ Δικαστήριον δὲν θὰ ἔχη συσταθῆ ἐντὸς 90 ἡμερῶν ἀφ' ὅτου ἡ κοινοποίησις τῆς πρωτοκολλήσεως τῆς αἰτήσεως ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον (3) τοῦ "Άρθρου 36 ἢ ἐντὸς τοιαύτης ἄλλης περιόδου ὅσα ἤθελε συμφωνηθῆ ὑπὸ τῶν διαδίκων, ὁ πρόεδρος θὰ διορίσῃ τὸν διαιτητὴν ἢ τοὺς διαιτητὰς οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουσιν εἰσέτι διορισθῆ τῇ αἰτήσει οἰουδήποτε τῶν διαδίκων καὶ ἀφοῦ συμβουλευθῆ ἀμφοτέρους τοὺς διαδίκους ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατὸν. Οἱ δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου διοριζόμενοι ὑπὸ τοῦ προέδρου διαιτηταὶ δέον νὰ μὴ εἶναι πολῖται τοῦ διαδίκου Συμβαλλομένου Κράτους τοῦ ὁποῖου πολίτης εἶναι διάδικος.

"Άρθρον 39.

Ἡ πλειονότης τῶν διαιτητῶν θὰ εἶναι πολῖται Κρατῶν ἄλλων ἢ τοῦ διαδίκου Συμβαλλομένου Κράτους καὶ τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους τοῦ ὁποῖου πολίτης εἶναι διάδικος, νοουμένου ὅμως ὅτι αἱ προηγούμενα διατάξεις τοῦ παρόντος "Άρθρου δὲν θὰ ἐφαρμόζωνται ἐὰν ὁ μόνος διαιτητὴς ἢ ἕκαστον μέλος τοῦ Δικαστηρίου ἔχει διορισθῆ ὑπὸ τῶν διαδίκων ἐκ συμφώνου.

"Άρθρον 40.

(1) Διαιτηταὶ δυνατὸν νὰ διορισθῶσι καὶ ἐκτὸς τοῦ Καταλόγου Διαιτητῶν, ἐκτὸς εἰς τὴν περίπτωσιν διορισμῶν ὑπὸ τοῦ προέδρου δυνάμει τοῦ "Άρθρου 38.

(2) Διαιτηταὶ διοριζόμενοι ἐκτὸς τοῦ Καταλόγου Διαιτητῶν δέον νὰ ἔχωσι τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ (1) τοῦ "Άρθρου 14 ἀναφερόμενα προσόντα.

Μέρος 3.—ΕΞΟΥΣΙΑΙ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

"Άρθρον 41

(1) Τὸ Δικαστήριον θὰ εἶναι ὁ κριτὴς τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ.

(2) Πᾶσα ἔνστασις ὑπὸ διαδίκου ἐπὶ τῷ ὅτι ἢ περὶ τῆς πρόκειται διαφορὰ δὲν ἐμπίπτει ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Κέντρου ἢ ὅτι δι' ἄλλους λόγους δὲν ἐμπίπτει ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Δικαστηρίου, θὰ κρίνηται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τὸ ὁποῖον θὰ ἀποφασίσῃ ἐὰν θὰ ἐπιληφθῆ ταύτης ὡς προκαταρκτικοῦ θέματος ἢ θὰ ἐνώσῃ ταύτην μετὰ τῶν θεμάτων τῆς διαφορᾶς.

"Άρθρον 42

(1) Τὸ Δικαστήριον θὰ κρίνῃ διαφορὰν τινα συμφώνως πρὸς τοιοῦτους κανόνας δικαίου οἱοὶ ἤθελον συμφωνηθῆ ὑπὸ τῶν διαδίκων. Ἐλλείψει τοιαύτης συμφωνίας, τὸ Δικαστήριον θὰ ἐφαρμόσῃ τὸ δίκαιον τοῦ διαδίκου Συμβαλλομένου Κράτους (περιλαμβανομένων τῶν κανόνων ἰδιωτικοῦ διεθνοῦς δικαίου αὐτοῦ) καὶ τοιοῦτους κανόνας διεθνοῦς δικαίου οἱοὶ δυνατὸν νὰ εἶναι ἐφαρμόσιμοι.

(2) Τὸ Δικαστήριον δὲν δύναται νὰ ἐκδώσῃ ἐτυμηγορίαν non liquet λόγῳ σιγῆς ἢ ἀσφαλείας τοῦ νόμου.

(3) Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων (1) καὶ (2) δὲν ἐπηρεάζουσι τὴν ἐξουσίαν τοῦ Δικαστηρίου νὰ κρίνῃ διαφορὰν τινα ex aequo et bono ἐὰν οἱ διάδικοι οὕτω συμφωνῶσιν.

Ἄρθρον 43.

Ἐκτὸς ἐὰν οἱ διάδικοι ἄλλως συμφωνήσωσι, τὸ Δικαστήριον δύναται, ἐὰν θεωρήσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον καθ' οἰονδήποτε στάδιον τῆς διαδικασίας—

- (α) νὰ καλέσῃ τοὺς διαδίκους νὰ προσαγάγωσιν ἔγγραφα ἢ ἄλλα ἀποδεικτικά στοιχεία, καὶ
- (β) νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν σκηνὴν ἢ ὁποία σχετίζεται μετὰ τῆς διαφορᾶς καὶ νὰ διεξαγάγῃ αὐτόθι τοιαύτας ἐρεῦνας οἷας τοῦτο ἤθελε θεωρήσει καταλλήλους.

Ἄρθρον 44.

Πᾶσα διαιτητικὴ διαδικασία θὰ διεξάγῃται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Μέρους, καί, ἐκτὸς ἐὰν οἱ διάδικοι ἄλλως συμφωνήσωσι, συμφώνως πρὸς τοὺς Θεσμούς Διαιτησίας τοὺς ἰσχύοντας κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἀντίδικοι συγκατετέθησαν εἰς διαιτησίαν. Ἐὰν ἐγερθῇ οἰονδήποτε ζήτημα διαδικασίας τὸ ὁποῖον δὲν καλύπτεται ὑπὸ τοῦ παρόντος Μέρους ἢ ὑπὸ τῶν Θεσμῶν Διαιτησίας ἢ ὑφ' οἰωνδήποτε θεσμῶν συμφωνηθέντων ὑπὸ τῶν διαδίκων, ἢ Ἐπιτροπῇ θὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ θέματος.

Ἄρθρον 45.

(1) Παράλειψις διαδίκου νὰ ἐμφανισθῇ ἢ νὰ παρουσιάσῃ τὴν ὑπόθεσίν του δὲν θὰ θεωρηθῇ ὡς παραδοχὴ τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἑτέρου διαδίκου.

(2) Ἐὰν εἰς τῶν διαδίκων παραλείψῃ νὰ ἐμφανισθῇ ἢ νὰ παρουσιάσῃ τὴν ὑπόθεσίν του καθ' οἰονδήποτε στάδιον τῆς διαδικασίας, ὁ ἕτερος διάδικος δύναται νὰ παρακαλέσῃ τὸ Δικαστήριον ὅπως ἐπιληφθῇ τῶν υποβληθέντων αὐτῷ ζητημάτων καὶ ἐκδώσῃ διαιτητικὴν ἀπόφασιν. Πρὶν ἢ ἐκδώσῃ διαιτητικὴν ἀπόφασιν, τὸ Δικαστήριον θὰ πληροφορηθῇ τὸν παραλείψαντα νὰ ἐμφανισθῇ ἢ παρουσιάσῃ τὴν ὑπόθεσίν του διάδικον καὶ θὰ παράσῃ εἰς αὐτὸν χαριστικὴν προθεσίαν, ἐκτὸς ἐὰν τὸ Δικαστήριον εἶναι ἱκανοποιημένον ὅτι ὁ ἐν λόγῳ διάδικος δὲν προτίθεται νὰ πράξῃ οὕτως.

Ἄρθρον 46.

Ἐκτὸς ἐὰν οἱ διάδικοι ἄλλως συμφωνήσωσι, τῇ αἰτήσῃ διαδίκου τινὸς τὸ Δικαστήριον θὰ ἀποφασίσῃ ἐφ' οἰωνδήποτε παρεμπιπτουσῶν ἢ ἐπιπροσθέτων ἀξιῶσεων ἢ ἀνταξιώσεων ἐγειρομένων ἀμέσως ἐκ τοῦ ἐπιδίκου θέματος τῆς διαφορᾶς, νοουμένου ὅτι αὗται ἐμπίπτουσι ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς συγκαταθέσεως τῶν διαδίκων καὶ ὅτι ἐμπίπτουσι κατὰ τὰ ἄλλα ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Κέντρου.

Ἄρθρον 47.

Ἐκτὸς ἐὰν οἱ διάδικοι ἄλλως συμφωνήσωσι, τὸ Δικαστήριον δύναται, ἐὰν θεωρῇ ὅτι αἱ περιστάσεις οὕτως ἀπαιτοῦσι, νὰ συστήσῃ οἰαδήποτε προσωρινὰ μέτρα τὰ ὁποῖα δεόν νὰ ληφθῶσι πρὸς προστασίαν τῶν οἰκείων δικαιωμάτων οἰουδήποτε τῶν διαδίκων.

Μέρος 4.—Ἡ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἄρθρον 48.

(1) Τὸ Δικαστήριον θὰ λαμβάνῃ ἀποφάσεις ἐπὶ θεμάτων διὰ πλειοψηφίας ἀπάντων τῶν μελῶν αὐτοῦ.

(2) Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου θὰ εἶναι ἔγγραφος καὶ θὰ υπογράφῃται ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου τὰ ὁποῖα ἐψήφισαν ὑπὲρ αὐτῆς.

(3) Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις θὰ καλύπτῃ πᾶν ζήτημα υποβληθὲν εἰς τὸ Δικαστήριον καὶ θὰ ἀναφέρῃ τοὺς λόγους ἐπὶ τῶν ὁποίων αὕτη ἐστηρίχθη.

(4) Πάν μέλος του Δικαστηρίου δύναται να επισυνάψη εις την διαιτητικήν απόφασιν την άτομικήν γνώμην του, είτε ούτος διαφωνεί προς την πλειοψηφίαν είτε μή, ή δήλωσιν περί της διαφωνίας του.

(5) Το Κέντρον δέν θά δημοσιεύση την διαιτητικήν απόφασιν άνευ της συγκαταθέσεως των διαδίκων.

Άρθρον 49

(1) Ό Γενικός Γραμματεύς θά άποστείλη άνευ άργοπορίας εις τους διαδίκους κεκυρωμένα αντίγραφα της διαιτητικής άποφάσεως. Η διαιτητική άπόφασις θά θεωρηται ότι έξεδόθη κατά την ήμερομηνίαν κατά την όποιαν άπεστάλησαν τά κεκυρωμένα αντίγραφα.

(2) Τη αίτήσει διαδίκου ύποβαλλομένη έντός 45 ήμερών από της ήμερομηνίας κατά την όποιαν έξεδόθη ή διαιτητική άπόφασις, τό Δικαστήριον δύναται κατόπιν ειδοποιήσεως εις τον έτερον διάδικον να άποφασίση πών ζήτημα επί του όποίου τουτό παρέλειψε να άποφασίση έν τη διαιτητική άπόφασει και θά έπανορθώση πών γραφικών, άριθμητικών ή παρόμοιον σφάλμα έν τη διαιτητική άπόφασει. Η άπόφασις του αύτη θά άποτελή μέρος της διαιτητικής άποφάσεως και θά κοινοποιηθή εις τους διαδίκους κατά τον αύτον τρόπον ώς και ή διαιτητική άπόφασις. Αί έν τη παραγράφω (2) του Άρθρου 51 και τη παραγράφω (2) του Άρθρου 52 προνοούμεναι χρονικαι περίοδοι θά λογίζωνται από της ήμερομηνίας κατά την όποιαν έξεδόθη ή άπόφασις αύτη.

Μέρος 5.—ΕΡΜΗΝΕΙΑ, ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΑΙ ΑΚΥΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

Άρθρον 50

(1) Έάν οιαδήποτε διαφορά έγερθή μεταξύ των διαδίκων ώς προς την έννοιαν ή τά όρια της διαιτητικής άποφάσεως, έκάτερος των διαδίκων δύναται να ζητήση έρμηνείαν της διαιτητικής άποφάσεως δι' έγγραφου αίτήσεως άπευθυνομένης προς τον Γενικόν Γραμματέα.

(2) Η αίτησις θά ύποβληθής, ει δυνατόν, εις τό Δικαστήριον τό όποίον έξέδωσε την διαιτητικήν άπόφασιν. Έάν τουτό δέν είναι δυνατόν, νέον Δικαστήριον θά συσταθή συμφώνως προς τό Μέρος 2 του παρόντος Κεφαλαίου. Έάν θεωρη ήτι περιστάσεις ούτως άπαιτώσιν, τό Δικαστήριον δύναται να άναστείλη την έφαρμογήν της διαιτητικής άποφάσεως μέχρις ότου άποφασίση επί της αίτήσεως.

Άρθρον 51.

(1) Έκάτερος των διαδίκων δύναται να ζητήση αναθεώρησιν της διαιτητικής άποφάσεως δι' έγγραφου αίτήσεως άπευθυνομένης προς τον Γενικόν Γραμματέα λόγω ανακαλύψεως γεγονότος τινός τοιαύτης φύσεως οια έπηρεάζει άποφασιστικώς την διαιτητικήν άπόφασιν, νοουμένου ότι κατά τον χρόνον κατά τον όποίον ή διαιτητική άπόφασις έξεδόθη τό γεγονός τουτό ήτο άγνωστον εις τό Δικαστήριον και εις τον αίτητήν και ότι ή ύπό του αίτητού άγνοια του γεγονότος τουτού δέν ώφείλετο εις άμέλειαν.

(2) Η αίτησις θά ύποβληθής έντός 90 ήμερών από της ανακαλύψεως του τοιούτου γεγονότος, έν πάση δέ περιπτώσει έντός τριών έτών από της ήμερομηνίας κατά την όποιαν έξεδόθη ή διαιτητική άπόφασις.

(3) Η αίτησις θά ύποβληθής, ει δυνατόν, εις τό Δικαστήριον τό όποίον έξέδωσε την διαιτητικήν άπόφασιν. Έάν τουτό δέν είναι δυνατόν, νέον Δικαστήριον θά συσταθή συμφώνως προς τό Μέρος 2 του παρόντος Κεφαλαίου.

(4) Έάν θεωρη ήτι αί περιστάσεις ούτως άπαιτώσι, τό Δικαστήριον δύναται να άναστείλη την έφαρμογήν της διαιτητικής άποφάσεως μέχρις ότου άποφασίση επί τη αίτήσεως. Έάν ό αίτητής ζητήση άναστολήν της έφαρμογής της διαιτητικής άποφάσεως έν τη αίτήσει του, ή έφαρμογή αύτης θά άνασταλή προσωρινώς μέχρις ότου τό Δικαστήριον άποφασίση επί της παρακλήσεως ταύτης.

"Άρθρον 52.

(1) Ἐκάτερος τῶν διαδίκων δύναται νὰ ζητήσῃ ἀκύρωσιν τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως, δι' ἐγγράφου αἰτήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα, λόγῳ ἑνὸς ἢ πλείονων τῶν ἀκολουθῶν :

- (α) ὅτι τὸ Δικαστήριον δὲν εἶχε δεόντως συσταθῆ·
- (β) ὅτι τὸ Δικαστήριον προφανῶς ὑπερέβη τὰς ἐξουσίας του·
- (γ) ὅτι ὑπῆρξε διαφθορὰ εἰς τὴν περίπτωσιν μέλους τινὸς τοῦ Δικαστηρίου·
- (δ) ὅτι ὑπῆρξε σοβαρὰ παρέκκλισις ἐκ θεμελιώδους τινὸς διαδικαστικοῦ θεσμοῦ· ἢ
- (ε) ὅτι ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις παρέλειπε νὰ ἀναφέρῃ τοὺς λόγους ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίχθη.

(2) Ἡ αἴτησις θὰ ὑποβληθῆ ἐντὸς 120 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξεδόθη ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις, ἀλλ' ὅταν ἡ ἀκύρωσις ζητεῖται ἐπὶ τῷ λόγῳ διαφθορᾶς ἢ τοιαύτης αἰτήσεως θὰ ὑποβληθῆ ἐντὸς 120 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποκαλύψεως τῆς διαφθορᾶς ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξεδόθη ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις.

(3) Ἐπὶ τῇ λήψει τῆς αἰτήσεως ὁ πρόεδρος θὰ διορίσῃ πάραυτα ἐκ τοῦ Καταλόγου Διαιτητῶν εἰδικὴν ἐπὶ τούτῳ (ad hoc) Ἐπιτροπὴν ἐκ τριῶν προσώπων. Οὐδὲν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται νὰ ὑπῆρξε μέλος τοῦ Δικαστηρίου τὸ ὁποῖον ἐξέδωσε τὴν διαιτητικὴν ἀπόφασιν, ἢ νὰ εἶναι τῆς αὐτῆς ἰθαγενείας ὡς οἰονδήποτε τοιοῦτο μέλος ἢ νὰ εἶναι πολίτης τοῦ διαδίκου Κράτους ἢ τοῦ Κράτους τοῦ ὁποίου πολίτης εἶναι διάδικος, ἢ νὰ ἔχῃ διορισθῆ εἰς τὸν Κατάλογον τῶν Διαιτητῶν ὑφ' ἑκατέρου τῶν τοιούτων Κρατῶν, ἢ νὰ ἔχῃ ἐνεργήσῃ ὡς συμβιβαστὴς εἰς τὴν αὐτὴν διαφορὰν. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ ἐξουσίαν νὰ ἀκυρώσῃ τὴν διαιτητικὴν ἀπόφασιν ἢ οἰονδήποτε τμήμα αὐτῆς δι' οἰονδήποτε τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ (1) ἐκτιθεμένων λόγων.

(4) Αἱ διατάξεις τῶν Ἄρθρων 41—45, 48, 49, 53 καὶ 54 καὶ τῶν Κεφαλαίων VI καὶ VII θὰ ἐφαρμόζωνται, τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, εἰς διαδικασίας ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς.

(5) Ἐὰν θεωρῆ ὅτι αἱ περιστάσεις οὕτως ἀπαιτῶσιν, ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἀναστειλῇ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως μέχρις ὅτου ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως. Ἐὰν ὁ αἰτητὴς ζητήσῃ ἀναστολὴν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν αἰτήσιν του, ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς θὰ ἀνασταλῆ προσωρινῶς μέχρις ὅτου ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς παρακλήσεως ταύτης.

(6) Ἐὰν ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις ἀκυρωθῆ, ἡ διαφορὰ θὰ ὑποβληθῆ, τῇ αἰτήσῃ ἑκατέρου τῶν διαδίκων, εἰς νέον Δικαστήριον, συνιστώμενον συμφώνως πρὸς τὸ Μέρος 2 τοῦ παρόντος Κεφαλαίου.

Μέρος 6.—ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

"Άρθρον 53.

(1) Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις θὰ δεσμεύῃ τοὺς διαδίκους καὶ δὲν θὰ ὑπόκειται εἰς οἰονδήποτε ἔφεσιν ἢ ἄλλο τι μέτρον ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ Συμβάσει προβλεπομένων. Ἐκαστος διάδικος θὰ σεβασθῆ τοὺς ὅρους τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως καὶ θὰ συμμορφωθῆ πρὸς αὐτούς, ἐκτὸς καθ' ἣν ἕκτασιν ἢ ἐφαρμογὴ αὐτῆς θὰ ἔχῃ ἀνασταλῆ διυάμει τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς παρουσίας Συμβάσεως.

(2) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Μέρους, «διαιτητικὴ ἀπόφασις» θὰ περιλαμβάνῃ πᾶσαν ἀπόφασιν ἐρμηνεύουσαν, ἀναθεωροῦσαν, ἢ ἀκυροῦσαν τὴν τοιαύτην διαιτητικὴν ἀπόφασιν δυνάμει τῶν Ἄρθρων 50, 51 ἢ 52.

"Αρθρον 54.

(1) "Εκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος θά αναγνωρίζη διαιτητικήν απόφασιν έκδοθείσαν δυνάμει τής παρούσης Συμβάσεως ως δεσμευτικήν και θά εφαρμόζη τās οικονομικάς υποχρεώσεις αι οποίαι επιβάλλονται υπό τής ταιούτης διαιτητικής απόφασεως έντός τών έδαφών του ως εάν ή διαιτητική απόφασις ήτο τελεσίδικος απόφασις δικαστηρίου έν τῷ ταιούτῳ Κράτει. Συμβαλλόμενον Κράτος τὸ όποιον έχει όμοσπονδιακόν σύνταγμα δύναται νά εφαρμόση τήν ταιούτην διαιτητικήν απόφασιν έν τοίς όμοσπονδιακοίς δικαστηρίοις του ή δι' αὐτῶν και δύναται νά προνοήση ότι τὰ δικαστήρια ταύτα θά θεωρώσι τήν διαιτητικήν απόφασιν ως εάν ήτο τελεσίδικος απόφασις δικαστηρίων κράτους τινός τών συνιστῶντων τήν όμοσπονδίαν.

(2) Διάδικος έπιζητῶν αναγνώρισιν ή εφαρμογήν διαιτητικῆς απόφασεως έντός τών έδαφών Συμβαλλόμενου Κράτους θά έφοδιάση αρμόδιον δικαστήριον ή άλλην αρχήν τήν όποίαν τὸ ταιούτο Κράτος θά έχη υποδείξει πρὸς τόν σκοπὸν τούτον δι' αντιγράφου τής διαιτητικῆς απόφασεως κεκυρωμένου υπό τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως. "Εκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος θά κοινοποιήση εις τόν Γενικόν Γραμματέα τήν υπόδειξιν τοῦ πρὸς τόν σκοπὸν τούτον αρμόδιου δικαστηρίου ή άλλης αρχῆς, ως και πᾶσαν μεταγενεστέραν άλλαγήν εις τήν ταιούτην υπόδειξιν.

(3) "Η έκτέλεσις τής διαιτητικῆς απόφασεως θά διέπηται υπό τών νόμων οι οποίοι άφορώσιν εις τήν έκτέλεσιν δικαστικῶν απόφασεων και οι οποίοι ισχύουσιν εις τὸ Κράτος έντός τών έδαφών τοῦ όποίου ζητεῖται ή ταιούτη έκτέλεσις.

"Αρθρον 55.

Οὐδέν τῶν έν τῷ "Αρθρῳ 54 περιλαμβανομένων θά θεωρηθῆ ως έπηρεάζον τόν έν οίωδήποτε Συμβαλλόμενον Κράτει ισχύοντα νόμον ὃ όποίος άφορᾷ εις τήν άσυλίαν τοῦ ταιούτου Κράτους ή οίουδήποτε ξένου Κράτους έξ έκτελέσεως δικαστικῆς απόφασεως.

Κεφάλαιον V.—ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΕΚΠΤΩΣΙΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΙΤΗΤΩΝ

"Αρθρον 56.

1. "Αφου συσταθῆ "Επιτροπή ή Δικαστήριον και αρχίση ή διαδικασία, ή σύστασις του θά παραμείνη άμετάβλητος : νοείται, όμως ότι εάν συμβιβαστής ή διαιτητής αποθάνη, καταστῆ άνίκανος ὅπως ενεργῆ ή παραιτηθῆ, ή συνεπῶς κενουμένη θέσις θά πληρωθῆ συμφώνως πρὸς τās διατάξεις τοῦ Μέρους 2 τοῦ Κεφαλαίου III ή τοῦ Μέρους 2 τοῦ Κεφαλαίου IV.

(2) Μέλος τής "Επιτροπῆς ή τοῦ Δικαστηρίου θά εξακολουθῆ νά ύπηρετῆ υπό τήν ιδιότητα ταύτην παρὰ τὸ γεγονὸς ότι θά έχη παύση νά περιλαμβάνηται εις τόν Κατάλογον.

(3) "Εάν συμβιβαστής ή διαιτητής διορισθεις υπό διαδίκου τινός παραιτηθῆ άνευ τής συγκαταθέσεως τής "Επιτροπῆς ή τοῦ Δικαστηρίου τοῦ όποίου αποτελεῖ μέλος, ὃ Πρόεδρος θά διορίση εκ τοῦ αρμόδιου Καταλόγου πρόσωπον πρὸς πληρωσιν τής ως εκ τούτου κενωθείσης θέσεως.

"Αρθρον 57.

Διάδικος δύναται νά προτείνη εις "Επιτροπήν ή Δικαστήριον τήν έκπτωσιν οίουδήποτε τῶν μελῶν του λόγω οίουδήποτε γεγονότος ένδεικνύοντος προφανῆ έλλειψιν τῶν υπό τής παραγράφου (1) τοῦ "Αρθρου 14 απαιτουμένων προσόντων. Διάδικος εις διαιτητικήν διαδικασίαν δύναται έπιπροσθέτως νά προτείνη τήν έκπτωσιν διαιτητοῦ επί τῷ λόγω ότι οὔτος δέν ειχε τὰ προσόντα δια διορισμόν εις τὸ διαιτητικόν Δικαστήριον δυνάμει τοῦ Μέρους 2 τοῦ Κεφαλαίου IV.

"Άρθρον 58.

Ἡ ἐφ' οἰασδήποτε προτάσεως πρὸς ἔκπτωσιν συμβιβαστοῦ ἢ διαιτητοῦ ἀπόφασις θὰ ληφθῆ ὑπὸ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Δικαστηρίου, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, νοουμένου ὅτι ἐάν τὸ ἡμῖσι τῶν μελῶν ψηφίσῃ ὑπὲρ τὸ δὲ ἕτερον ἡμῖσι κατὰ τῆς προτάσεως, ἢ ἐάν ἡ πρότασις εἶναι πρὸς ἔκπτωσιν τοῦ μόνου συμβιβαστοῦ ἢ διαιτητοῦ ἢ τῆς πλειονότητος τῶν συμβιβαστῶν ἢ διαιτητῶν, ἢ ἀπόφασις αὕτη θὰ ληφθῆ ὑπὸ τοῦ προέδρου. Ἐάν ἀποφασισθῆ ὅτι ἡ πρότασις εἶναι θάσιμος, ὁ συμβιβαστὴς ἢ διαιτητὴς εἰς τὸν ὅποιον ἀναφέρεται ἢ ἀπόφασις θὰ ἀντικατασταθῆ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Μέρους 2 τοῦ Κεφαλαίου III ἢ τοῦ Μέρους 2 τοῦ Κεφαλαίου IV.

Κεφάλαιον VI.—ΕΞΟΔΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

"Άρθρον 59.

Τὰ διὰ τὴν χρῆσιν τῶν διευκολύνσεων τοῦ Κέντρου πληρωτέα ὑπὸ τῶν δικαίων δικαιώματα θὰ καθορίζωνται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως συμφώνως πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ψηφιζομένους κανονισμοὺς.

"Άρθρον 60.

(1) Ἐκάστη Ἐπιτροπὴ καὶ ἕκαστον Δικαστήριον θὰ καθορίζωσι τὴν ἀμοιβὴν καὶ τὰς δαπάνας τῶν μελῶν ἐντὸς ὁρίων καθιερουμένων ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

(2) Οὐδὲν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου περιεχομένων θὰ ἀποκλείῃ τοὺς διαδίκους ἀπὸ τοῦ νὰ συμφωνήσωσιν ἐκ τῶν προτέρων μετὰ τῆς ἐνδιαφερομένης Ἐπιτροπῆς ἢ Δικαστηρίου ἐπὶ τῆς ἀμοιβῆς καὶ τῶν δαπάνων τῶν μελῶν.

"Άρθρον 61.

(1) Εἰς τὴν περίπτωσιν συμβιβαστικῆς διαδικασίας αἱ ἀμοιβαὶ καὶ αἱ δαπάναι μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τὰ δικαιώματα διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν διευκολύνσεων τοῦ Κέντρου θὰ θαρύνωσιν ἐξ ἴσου τοὺς διαδίκους. Ἐκαστον διάδικον θὰ θαρύνωσιν οἰαδήποτε ἄλλαι δαπάναι εἰς τὰς ὁποίας οὗτος ὑποβάλλεται ἐν σχέσει πρὸς τὴν διαδικασίαν.

(2) Εἰς τὴν περίπτωσιν διαιτητικῆς διαδικασίας, ἐκτὸς ἐάν οἱ διάδικοι ἄλλως συμφωνήσωσι, τὸ Δικαστήριον θὰ ὑπολογίσῃ τὰς δαπάνας εἰς τὰς ὁποίας οἱ διάδικοι ὑπεβλήθησαν ἐν σχέσει πρὸς τὴν διαδικασίαν καὶ θὰ ἀποφασίσῃ πῶς καὶ ὑπὸ ποίου αἱ δαπάναι αὗται, αἱ ἀμοιβαὶ καὶ αἱ δαπάναι τῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου καὶ τὰ δικαιώματα διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν διευκολύνσεων τοῦ Κέντρου θὰ καταβληθῶσιν. Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις θὰ ἀποτελῆ μέρος τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως.

Κεφάλαιον VII.—ΤΟΠΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

"Άρθρον 62.

Συμβιβαστικαὶ καὶ διαιτητικαὶ διαδικασίαι θὰ λαμβάνωσι χώραν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Κέντρου πλὴν ὡς προβλέπεται κατωτέρω.

"Άρθρον 63.

Ἐάν οἱ διάδικοι συμφωνήσωσιν εἰς τοῦτο, συμβιβαστικαὶ καὶ διαιτητικαὶ διαδικασίαι δύνανται νὰ λάβωσι χώραν—

(α) εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Μονίμου Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἢ παντὸς ἄλλου ἀρμοδίου ἰδρύματος, ἰδιωτικοῦ ἢ δημοσίου, μετὰ τοῦ ὁποίου τὸ Κέντρον δυνατόν νὰ κάμῃ διευθετήσεις ἐπὶ τούτῳ ἢ

(β) εἰς οἰονδήποτε ἄλλον τόπον ἐγκριόμενον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Δικαστηρίου κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

Κεφάλαιον VIII.—ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

"Άρθρον 64.

Πᾶσα διαφορά ἐγειρομένη μεταξύ Συμβαλλομένων Κρατῶν ὡς πρὸς τὴν ἔρμηνείαν ἢ ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ ὁποία δὲν διευθετεῖται διὰ διαπραγματεύσεων θὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον τῆ αἰτήσῃ οἰουδήποτε τῶν ἐμπλακέντων εἰς τὴν διαφοράν ταύτην, ἐκτός ἔάν τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη συμφωνήσωσιν εἰς ἄλλην μέθοδον διευθετήσεως.

Κεφάλαιον IX.—ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ

"Άρθρον 65.

Πᾶν Συμβαλλόμενον Κράτος δύναται νὰ προτείνῃ τροποποιήσιν τῆς παρούσης Συμβάσεως. Τὸ κείμενον προτεινομένης τινὸς τροποποιήσεως θὰ κοινοποιῆται εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 90 ἡμερῶν πρὸ τῆς συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐξετασθῇ ἢ τοιαύτη τροποποιήσιν καὶ θὰ διαβιβάσθῃ πάραυτα ὑπ' αὐτοῦ εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

"Άρθρον 66

(1) Ἐάν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποφασίσῃ οὕτω διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἢ προτεινομένη τροποποιήσιν θὰ κυκλοφορήσῃ εἰς ἅπαντα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη πρὸς κύρωσιν, ἀποδοχὴν, ἢ ἔγκρισιν. Ἐκάστη τροποποιήσιν θὰ τίθεται ἐν ἰσχύϊ τριάκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ θεματοφύλακος τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀποστολὴν κοινοποιήσεως εἰς τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη ὅτι ἅπαντα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη ἐκύρωσαν, ἀπέδεχθησαν ἢ ἐνέκριναν τὴν τροποποιήσιν.

(2) Οὐδεμία τροποποιήσιν θὰ ἐπηρεάζῃ τὰ δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις οἰουδήποτε Συμβαλλομένου Κράτους ἢ οἰουδήποτε τῶν συστατικῶν τμημάτων ἢ πρακτόρων αὐτοῦ ἢ οἰουδήποτε πολίτου τοῦ τοιοῦτου Κράτους, αἱ ὁποῖαι προήλθον ἐκ συγκαταθέσεως εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Κέντρου δοθείσης πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς τροποποιήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ X.—ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

"Άρθρον 67

Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ εἶναι ἐκτεθειμένη δι' ὑπογραφήν ἐκ μέρους τῶν Κρατῶν—μελῶν τῆς Τραπέζης. Θὰ εἶναι ἐπίσης ἐκτεθειμένη δι' ὑπογραφήν ἐκ μέρους παντὸς ἄλλου Κράτους τὸ ὁποῖον εἶναι συμβαλλόμενον μέρος τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Διεθνούς Δικαστηρίου καὶ τὸ ὁποῖον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δι' ἀποφάσεως τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν του θὰ ἔχη καλέσει ὅπως ὑπογράψῃ τὴν Σύμβασιν.

"Άρθρον 68.

(1) Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ ὑπόκειται εἰς κύρωσιν, ἀποδοχὴν, ἢ ἔγκρισιν ὑπὸ τῶν ὑπογραφόντων αὐτὴν Κρατῶν συμφώνως πρὸς τὰς οἰκείας συνταγματικὰς μεθόδους.

(2) Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ 30 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τῆς εἰκοστῆς πράξεως κυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ ἐγκρίσεως. Δι' ἕκαστον Κράτος τὸ ὁποῖον καταθέτει μετέπειτα τὴν πρᾶξιν κυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ ἐγκρίσεως θὰ τίθεται αὕτη ἐν ἰσχύϊ 30 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς τοιαύτης καταθέσεως.

"Άρθρον 69.

Ἐκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος θὰ λάθῃ τοιαῦτα νομοθετικὰ ἢ ἄλλα μέτρα ὅσα ἤθελον ἀπαιτηθῇ ἵνα αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὰ ἐδάφη του.

"Αρθρον 70.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ ἐφαρμόζηται εἰς ἅπαντα τὰ ἐδάφη διὰ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῶν ὁποίων Συμβαλλόμενον Κράτος εὐθύνεται, ἐκτός ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐξαιροῦνται ὑπὸ τοῦ τοιούτου Κράτους δι' ἐγγράφου εἰδοποιήσεως πρὸς τὸν θεματοφύλακα τῆς παρούσης Συμβάσεως εἴτε κατὰ τὸν χρόνον τῆς κυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ ἐγκρίσεως εἴτε μεταγενεστέρως.

"Αρθρον 71.

Πᾶν Συμβαλλόμενον Κράτος δύναται νὰ καταγγείλῃ τὴν παρούσαν Σύμβασιν δι' ἐγγράφου εἰδοποιήσεως πρὸς τὸν θεματοφύλακα τῆς παρούσης Συμβάσεως. Ἡ καταγγελία θὰ λάθῃ ἰσχὺν ἕξ μῆνας μετὰ τὴν λήψιν τῆς εἰδοποιήσεως ταύτης.

"Αρθρον 72.

Εἰδοποίησις ὑπὸ Συμβαλλομένου Κράτους συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 70 ἢ 71 δὲν θὰ ἐπηρεάσῃ τὰ δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως δικαιώματα ἢ ὑποχρεώσεις τοῦ Κράτους τούτου ἢ τῶν συστατικῶν τμημάτων ἢ πρακτόρων αὐτοῦ ἢ οἰουδήποτε πολίτου τοῦ Κράτους τούτου αἱ ὁποῖαι προῆλθον ἐκ συγκαταθέσεως εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Κέντρου δοθείσης ὑφ' ἑνός ἐξ αὐτῶν πρὸ τῆς λήψεως τῆς τοιαύτης εἰδοποιήσεως ὑπὸ τοῦ θεματοφύλακος.

"Αρθρον 73.

Πράξεις κυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ ἐγκρίσεως τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ τροποποιήσεων αὐτῆς θὰ κατατίθενται παρὰ τῆ Τραπεζῆ ἢ ὁποῖα θὰ ἐνεργῇ ὡς θεματοφύλαξ τῆς παρούσης Συμβάσεως. Ὁ θεματοφύλαξ θὰ διαβιβάσῃ πιστοποιημένον ἀντίγραφον τῆς παρούσης Συμβάσεως εἰς τὰ Κράτη—μέλη τῆς Τραπεζῆς καὶ εἰς πᾶν ἄλλο Κράτος καλούμενον ὅπως ὑπογράψῃ τὴν Σύμβασιν.

"Αρθρον 74.

Ὁ θεματοφύλαξ θὰ καταχωρήσῃ τὴν παρούσαν Σύμβασιν παρὰ τῆ Γραμματεία τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν συμφώνως πρὸς τὸ "Αρθρον 102 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ τοὺς δυνάμει τούτου Κανονισμοὺς οἱ ὁποῖοι ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

"Αρθρον 75.

Ὁ θεματοφύλαξ θὰ κοινοποιήσῃ εἰς ἅπαντα τὰ ὑπογράφοντα Κράτη τὰ ἀκόλουθα :

- (α) ὑπογραφὰς συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 67·
- (β) καταθέσεις πράξεων τροποποιήσεως, ἀποδοχῆς καὶ ἐγκρίσεως συμφώνως πρὸς τὸ "Αρθρον 73·
- (γ) τὴν ἡμερομηνίαν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ παρούσα Σύμβασις τίθεται ἐν ἰσχύϊ συμφώνως πρὸς τὸ "Αρθρον 68·
- (δ) ἐξαιρέσεις ἐξ ἐφαρμογῆς εἰς ἐδάφη συμφώνως πρὸς τὸ "Αρθρον 70·
- (ε) τὴν ἡμερομηνίαν κατὰ τὴν ὁποίαν οἰαδήποτε τροποποιήσις τῆς παρούσης Συμβάσεως τίθεται ἐν ἰσχύϊ συμφώνως πρὸς τὸ "Αρθρον 66· καὶ
- (στ) καταγγελίας συμφώνως πρὸς τὸ "Αρθρον 71.

ἘΓΕΝΕΤΟ ἐν Οὐασινγκτῶνι Ἀγγλιστί, Γαλλιστί καὶ Ἰσπανιστί, τῶν τριῶν κειμένων ὄντων ἕξ ἴσου αὐθεντικῶν, εἰς ἓν μόνον ἔγγραφον τὸ ὁποῖον θὰ παραμείνῃ κατατεθειμένον εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Διεθνούς Τραπεζῆς Ἀνασυγκροτήσεως καὶ Ἀναπτύξεως, ἢ ὁποῖα διὰ τῆς κατωτέρω ὑπογραφῆς τῆς ὑπεδήλωσε τὴν συγκατάθεσίν τῆς ὅπως ἐκπληρώσῃ τὰς ἀρμοδιότητας τὰς ὁποίας ἐπωμίζεται δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως.